

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецької області, 87515, тел. (0629) 52-53-94
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

«03» січня 2024 року

Старший слідчий – криміналіст слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях старший лейтенант юстиції Жижома Ярослав Олександрович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023050000003299, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 10.08.2023 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Аксененка Станіслава Анатолійовича,
05.02.1986 року народження, громадянина
України, уродженця смт. Курахівка

про те, що він підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, інформаційній безпеці України:

переході на бік ворога, наданні представникам іноземної організації допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Установлено, що згідно із Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією РФ проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим

воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який в подальшому неодноразово продовжено та дія якого триває до теперішнього часу.

Згідно п. 1 ст. 1 (далі мовою оригіналу) «Федерального конституционного закона от 04.10.2022 г. № 5-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Донецкой Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта — Донецкой Народной Республики», т.зв. «ДНР приймається до складу РФ у відповідності із конституцією РФ (далі мовою оригіналу) – «1. Донецкая Народная Республика принимается в Российскую Федерацию в соответствии с Конституцией Российской Федерации и статьей 4 Федерального конституционного закона от 17 декабря 2001 года № 6-ФКЗ "О порядке принятия в Российскую Федерацию и образования в ее составе нового субъекта Российской Федерации».

Згідно п.2 ст. 7 вказаного Федерального закону створено т.зв. «збройні сили ДНР» які входять в склад збройних сил РФ (далі мовою оригіналу) – «Со дня принятия в Российскую Федерацию Донецкой Народной Республики и образования в составе Российской Федерации нового субъекта Вооруженные Силы Донецкой Народной Республики, воинские формирования и органы Донецкой Народной Республики включаются в состав соответственно Вооруженных Сил Российской Федерации, других войск, воинских формирований и органов Российской Федерации, на территории Донецкой Народной Республики в порядке, установленном законодательством Российской Федерации, создаются объединения, соединения, воинские части и организации Вооруженных Сил Российской Федерации, других войск и воинских формирований Российской Федерации, военные комиссариаты, а также органы, предусмотренные Федеральным законом от 31 мая 1996 года № 61-ФЗ "Об обороне". Особенности включения Вооруженных Сил Донецкой Народной Республики, воинских формирований и органов Донецкой Народной Республики в состав Вооруженных Сил Российской Федерации, других войск, воинских формирований и органов Российской Федерации могут быть установлены Президентом Российской Федерации».

Після початку повномасштабного вторгнення РФ на територію України, не пізніше середини березня 2022 року (точний час органом досудового розслідування не встановлений) громадянин України Аксененко С.А. який згідно із ст. 65 Конституції України має обов'язок здійснювати захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, який у відповідності до частин 2, 3 ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» може бути реалізований шляхом проходження військової служби виключно у Збройних Силах України, інших утворених відповідно до законів України військових формуваннях, а також правоохоронних органах спеціального призначення, посади в яких комплектуються військовослужбовцями, перебуваючи за місцем знаходження так званої «в/ч 00100 1 АК ДНР ЗС РФ» що, розташована у місті Донецьк, Донецької області (більш точне місце органом досудового розслідування не встановлено), яка

повністю підконтрольна та керована збройними силами Російської Федерації, діючи умисно з ідеологічних та корисливих мотивів, на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, вступив до складу незаконного збройного формування т.зв. «в/ч 13175 1 АК ДНР ЗС РФ» на посаду заступника командира взводу – командира відділення у званні «сержант», таким чином добровільно перейшов на бік ворога в умовах воєнного стану.

В подальшому, на початку квітня 2023 року (точний час органом досудового розслідування не встановлений) перебуваючи у місті Донецьк, Донецької області (більш точне місце органом досудового розслідування не встановлено) Аксененка С.А. з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України шляхом здійснення проти неї підривної діяльності залучено до співпраці співробітником ФСБ РФ Астаховим Р.П. (стосовно якого проводиться досудове розслідування в іншому кримінальному провадженні), та поставлено завдання щодо підбору громадян України до очолюваної Астаховим Р.П. агентурної мережі, які могли збирати інформацію щодо місць дислокації частин та підрозділів Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань на території Донецької області, для подальшого нанесення вогневих уражень.

З метою організації надання допомоги іноземній організації в проведенні підривної діяльності проти України на території Донецької області, Аксененко А.С. на виконання завдання Астахова Р.П. почав пошук осіб, з числа мешканців підконтрольної українському уряду території України, які могли збирати інформацію щодо місць дислокації частин та підрозділів Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань на території Донецької області, з метою подальшої передачі отриманих відомостей Астахову Р.П.

Надалі, усвідомлюючи свою протиправну діяльність Аксененко С.А. на початку квітня 2023 року (точний час органом досудового розслідування не встановлений) встановив зв'язок з громадянами України мешканцями Донецької області особами (стосовно яких проводиться досудове розслідування в інших кримінальних провадженнях), від яких Аксененко С.А. за допомогою месенджера «Telegram», отримував інформацію щодо місць дислокації частин та підрозділів Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань на території Донецької області.

В подальшому, у період часу з квітня по вересень 2023 року отриману інформацію від осіб (стосовно яких проводиться досудове розслідування в інших кримінальних провадженнях), під час спілкування з Астаховим Р.П. із використанням месенджера «Telegram», Аксененко С.А., діючи умисно, з ідеологічних та корисливих мотивів, усвідомлюючи, що він діє на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, інформаційній безпеці України, в умовах воєнного стану, на виконання раніше поставленого завдання, надавав Астахову Р.П. інформацію

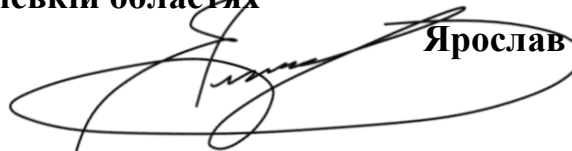
щодо місць дислокації частин та підрозділів Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань на території Донецької області, таким чином Аксененко С.А. надавав представнику іноземної організації допомогу в проведенні підривної діяльності проти України.

По місцям дислокації підрозділів Збройних Сил України, які 23.06.2023 та 03.08.2023 Аксененко С.А. отримав від особи (стосовно якої проводиться досудове розслідування в іншому кримінальному провадженні) та надав Астахову Р.П., представниками ЗС РФ (стосовно яких проводиться досудове розслідування в інших кримінальних провадженнях) були нанесені вогневі ураження.

За виконання завдань Астахова Р.П., Аксененко С.А. регулярно отримував грошове винагородження.

Таким чином, Аксененко Станіслав Анатолійович, 05.02.1986 року народження, обґрунтовано підозрюється у державній зраді - тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, інформаційній безпеці України: переході на бік ворога, наданні представникам іноземної організації допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

**Старший слідчий-криміналіст СВ 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції**

 Ярослав ЖИЖОМА

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Донецької обласної прокуратури**

Аліна ДУДАРЄВА

03.01.2024

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений **має право:**

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи

стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження, до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку, між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена угода про визнання винуватості, а щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ / _____ /
(підпис) (прізвище та ініціали)

___ годин ___ хвилин __.01.2024

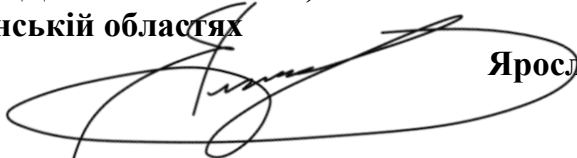
Захисник: _____ / _____ /
(підпис) (прізвище та ініціали)

___ годин ___ хвилин __.01.2024

Повідомлення про підозру здійснив:

**Старший слідчий-криміналіст СВ 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)**

**ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції**

 Ярослав ЖИЖОМА